

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 4C/217/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6312208382
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Kekeňák, PhD.
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2015:6312208382.6

Rozhodnutie

Okresný súd Brezno sudcom JUDr. Ondrejom Kekeňákom, PhD., v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., advokátska kancelária so sídlom Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421 proti odporcovi Slovenská republika, zast. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

- I. Súd návrh z a m i e t a.
- II. Odporcovi súd náhradu trov konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa v konaní domáha, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť mu z titulu majetkovej škody sumu 6169,57 Eur a z titulu nemajetkovej ujmy sumu 1233,91 Eur, prípadne medzitímny rozsudkom rozhodol tak, že odporca je zodpovedný za škodu, ktorá vznikla navrhovateľovi nesprávnym úradným postupom Okresného súdu Brezno, ktorý nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie pre pohľadávku navrhovateľa v zákonom stanovenej lehote. Závazok navrhovateľa mal vzniknúť zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX voči dlžníkovi Y. Q., nar. XX.XX.XXXX. Rovnakých nárokov sa s menšími odchýlkami domáhal navrhovateľ aj ďalšími návrhmi voči rovnakému odporcovi, a to v konaniach, ktoré boli spojené na spoločné konanie, ako bude uvedené nižšie.

Navrhovateľ podaný návrh odôvodňoval tak, že v pozícii oprávneného navrhol vykonanie exekúcie pred zvoleným súdnym exekútorom pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku zo zmluvy o úvere. Súd bol povinný v zmysle ustanovení exekučného poriadku posúdiť návrh, exekučný titul a žiadosť súdneho exekútora a v 15. dňovej lehote udeliť poverenie súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie, prípadne o tejto žiadosti inak rozhodnúť. Do uvedenej lehoty súd nerozhodol a dostal sa do omeškania so splnením si zákonnej povinnosti.

Podľa názoru navrhovateľa si exekučný súd prisvojil právomoc, ktorá mu nepatrí, t.j. rozhodovať rovnakým spôsobom ako v pôvodnom konaní o merite veci, čím došlo k porušeniu fundamentálnej zásady právneho štátu - zásady legality. Zákon dáva súdu možnosť zrušiť rozhodcovský rozsudok len pri splnení formálnych a materiálnych podmienok (§ 40 a nasl. Zákona o rozhodcovskom konaní), ak však nedôjde k ich včasnému splneniu, táto právomoc súdu zaniká. Ak exekučný súd vydá rozhodnutie, ktorým odmietne vydať poverenie na vykonanie exekúcie, na základe toho, že opätovne posudzoval práva navrhovateľa na zaplatenie dlhu v časti istiny a to bez splnenia zákonných podmienok na takýto postup, formálne vyvolal stav, ktorý založil prekážku veci rozhodnutej v právnom vzťahu medzi navrhovateľom ako oprávneným a dlžníkom ako povinným. Na jednej strane tak existuje právne relevantný exekučný titul - rozsudok rozhodcovského súdu, ktorý nemožno zrušiť, avšak tento je materiálne nevykonateľný, na druhej strane je tu prekážka veci rozsúdenej, ktorý bráni začatiu občianskeho súdneho konania z rovnakého právneho vzťahu.

V predmetnom prípade podľa tvrdenia navrhovateľa neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prieťahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o udelení poverenia na vykonanie exekúcie pristúpi až po veľmi dlhej dobe. Súd najmä nevykonával žiadne také úkony, ktoré by smerovali k odstráneniu právnej neistoty, ktorej sa Navrhovateľ v predmetnej veci nachádzal, čím porušil základné práva navrhovateľa zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR.

Následne navrhovateľovi vznikla majetková aj nemajetková ujma. Majetková ujma predstavuje výšku vymáhanej istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím súdu v občianskom súdnom konaní, vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového vzťahu založeného Zmluvou o úvere, pričom zo strany exekučného súdu nemôže byť akceptovaný návrh na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva.

Druhým uplatneným nárokom je náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch, ktorá vznikla tým, že márnym plynutím času boli reálne ohrozené legitímne očakávania navrhovateľa, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo k vyvolaniu viacerých rizík, t.j. že neskorým ukončením procedúry exekučným súdom dôjde k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, prípadne k insolvenčnej povinného. Navrhovateľ najmä mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote včas efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožiteľnosti jeho pohľadávky a príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá a je preto potrebné uskutočniť náhradu exekučného titulu. Postup exekučného súdu teda zamedzil navrhovateľovi správať sa so starostlivosťou riadneho hospodára. Náhrada nemajetkovej ujmy má byť teda vnímaná ako spravodlivá satisfakcia za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Navrhovateľ zdôraznil, že neexistuje akýkoľvek účinný vnútroštátny prostriedok nápravy spôsobilý reštituovať vzniknutú situáciu, a možno konštatovať úplne zbytočné a právne nezdôvodniteľné časové omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu, ktoré spôsobilo v súvislosti s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, ako aj zánik už vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane navrhovateľa, ale aj na strane jeho majiteľov. Napokon nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy navrhovateľa a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať.

Nemajetkovú ujmu vyčíslil navrhovateľ ako primeranú sumu za vnútorné zásahy do spoločnosti, ovplyvňovanie podnikateľského plánovania a rozhodovania, porušenie jeho práv, stratu legitímnych očakávaní, že nastane v zákonom čase stav predpokladaný zákonom, stratu dôvery v právo a v spravodlivé riešenie veci a zamedzenie vymoženiu pohľadávky cestou exekúcie, v priamej príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, je suma, zodpovedajúca dvadsiatim percentám z uplatňovanej istiny s príslušenstvom. Omeškanie súdu tu malo trvať viac ako 315 dní.

Rovnako si navrhovateľ zdôvodňoval svoje návrhy aj v ostatných veciach, ktoré boli Okresným súdom Brezno spojené do jedného konania. Navrhovateľ si uplatnil pre namietané pochybenie exekučného súdu (v každom prípade sa jednalo o Okresný súd Brezno) nasledovné sumy:

z exekučného konania voči povinnému S. Y., nar. XX.XX.XXXX, v ktorom malo omeškanie exekučného súdu trvať viac ako 324 dní, je výška uplatnenej náhrady majetkovej škody 3742,41 Eur a nemajetkovej ujmy 748,48 Eur, voči povinnému S. S., nar. XX.XX.XXXX, v ktorom malo omeškanie exekučného súdu trvať viac ako 314 dní, je výška uplatnenej náhrady majetkovej škody 519,12 Eur a nemajetkovej ujmy 103,82 Eur, voči povinnému L. O., nar. XX.XX.XXXX, v ktorom malo omeškanie exekučného súdu trvať viac ako 158 dní, je výška uplatnenej náhrady majetkovej škody 3916,84 Eur a nemajetkovej ujmy 783,37 Eur, voči povinnému S. Q., nar. XX.XX.XXXX, v ktorom malo omeškanie exekučného súdu trvať viac ako 188 dní, je výška uplatnenej náhrady majetkovej škody 1209,81 Eur a nemajetkovej ujmy 241,96 Eur, voči povinnému Y. P., nar. XX.XX.XXXX, v ktorom malo omeškanie exekučného súdu trvať viac ako 65 dní, je výška uplatnenej náhrady majetkovej škody 1426,21 Eur a nemajetkovej ujmy 285,24 Eur, voči povinnému I. K., nar. XX.XX.XXXX, v ktorom malo omeškanie exekučného súdu trvať viac ako 369 dní, je výška uplatnenej náhrady majetkovej škody 4517,45 Eur a nemajetkovej ujmy 903,49 Eur, voči povinnému S. N., nar. XX.XX.XXXX, v ktorom malo omeškanie exekučného súdu trvať viac ako 195 dní, je výška uplatnenej náhrady majetkovej škody 2531,33 Eur a nemajetkovej ujmy 506,27 Eur.

Tunajší súd uznesením č.k. 4C/217/2012-24 zo dňa 04.04.2013 rozhodol o spojení vecí vedených pod sp.zn. 4C/217/2012, sp.zn. 4C/220/2012, sp.zn. 4C/221/2012, sp.zn. 4C/224/2012, sp.zn. 4C/225/2012, sp.zn. 4C/232/2012, sp.zn. 5C/272/2012, sp.zn. 4C/274/2012 na spoločné konania a ďalej budú prejednávané pod sp.zn. 4C/217/2012.

Odporca Slovenská republika, v zastúpení Ministerstvom spravodlivosti SR, sa k návrhu vyjadril pomerne obsiahlo, pričom túto žiadal zamietnuť z viacerých dôvodov. V prvom rade odporca namietal procesné pochybenia zo strany navrhovateľa, ktorý vo svojich návrhoch zmätočne označil povinných s odlišným uvedením dátumov narodenia v prípade, keď boli uvádzaní v návrhoch viacnásobne. Spisové značky príslušných exekučných konaní, pod ktorými sú veci vedené na exekučných súdoch, neboli v návrhoch označené napriek tomu, že navrhovateľ tieto údaje k dispozícii má, pričom voči súdu nepravdivo a zavádzajúco tvrdí, že súdu k jednotlivým exekučným veciam poskytuje všetky údaje, ktoré má k dispozícii. Neuvedenie konkrétnej spisovej značky veci bolo okrem iného dôvodom aj na odmietnutie ústavnej sťažnosti navrhovateľa, ktorú podával na Ústavný súd SR. Navrhovateľ nepriložil ani jeden relevantný dôkaz na preukázanie svojich tvrdení, celú dôkaznú povinnosť prenáša na súd, čo je neprijateľné, aj samotné zdôvodnenie uplatnených nárokov je nejasné z pohľadu špecifikácie konkrétneho právneho dôvodu vzniku nároku na náhradu škody, či vzniku nároku na nemajetkovú ujmu.

V tomto konaní nie je splnená základná podmienka pre možnosť vyhovieť podanej návrhu v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., a to predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom štátu, po neúspešnosti ktorého je možné takýto návrh podať po uplynutí 6 mesiacov odo dňa prijatia žiadosti navrhovateľa. Odporca zdôraznil, že navrhovateľ podal na Ministerstvo spravodlivosti SR žiadosti o predbežné prerokovanie predmetných nárokov, avšak po výzve ministerstva nedoplnil žiadané informácie, nebol ochotný priložiť ani príslušné návrhy na zmenu exekútora v jednotlivých exekučných konaniach s dátumom doručenia súdu, uznesenia o zmene súdneho exekútora, prípadne oznámiť dátumy, kedy sa Navrhovateľ dozvedel o škode, ďalej doklady preukazujúce vyčíslenie majetkovej škody, či iné skutočnosti podstatné pre prerokovanie nároku. Neposkytol teda žiadnu súčinnosť pri predbežnom prerokovaní podaných žiadostí a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o čo sám požiadal. Odporca preto nepovažuje nárok navrhovateľa za predbežne prerokovaný v zmysle § 4 ods. 1 písm. a) zák. č. 514/2003 Z. z.

Čo sa týka splnenia atribútov pre vznik nároku na náhradu škody v zmysle uvedeného zákona, je podľa odporcovi potrebné vychádzať zo znenia exekučného poriadku, v zmysle ktorého pre posudzovanie exekučného titulu, rozhodcovského rozsudku, neplatí stanovená 15-dňová lehota na udelenie poverenia, prípadne na zamietnutie žiadosti o udelenie poverenia. Exekučný súd sa preto nemohol dopustiť nesprávneho úradného postupu tým, že by o udelení poverenia rozhodoval po uplynutí 15-dňovej zákonnej lehoty. Okrem toho, ak súd v exekučnom konaní zamietol žiadosť o udelenie poverenia po zákonom stanovenej lehote, nejedná sa o nesprávny úradný postup, mohlo by ísť jedine o možnú nesprávnosť samotného rozhodnutia, resp. rozhodovacieho procesu, pričom je aj v tomto prípade nutné vychádzať zo zákonnej povinnosti súdu z úradnej povinnosti skúmať prípadnú nekalú povahu rozhodcovskej doložky, materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, vydaného bez účasti spotrebiteľa, či preskúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretia rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy. Preto takéto skúmanie súdu a rozhodovanie o správnosti rozhodcovského rozsudku je legitímne. Aj v zmysle judikatúry Ústavného súdu SR nedodržanie lehoty, stanovenej zákonom, nie je automaticky aj porušením základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov, je potrebné prihliadať na všetky okolnosti danej veci. Ak by mal exekučný súd pochybiť zamietnutím návrhu na vydanie poverenia, potom by sa jednalo o možnú zodpovednosť za škodu spôsobenú nezákonným rozhodnutím, avšak len vtedy, ak by takéto rozhodnutie bolo zrušené alebo zmenené pre jeho nezákonnosť príslušným orgánom - táto podmienka splnená vo veci ne je.

Odporca ďalej poukázal na nedostatok právomoci všeobecného súdu preskúmať efektívnosť a rýchlosť súdneho konania iného súdu (v tomto prípade exekučného) v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z.z. Takémuto skúmaniu môže byť rozhodovanie súdu podrobené len v konaní pred Ústavným súdom SR na základe ústavnej sťažnosti, obdobnú právomoc má predseda príslušného súdu na podklade sťažností na prieťahy podľa § 62 ods. 1 zák. č. 757/2004 Z.z. Všeobecný súd potom môže o náhrade škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. rozhodovať na základe prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti

o prešetrenie vybavenia sťažností na prietahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktorý má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, v ktorej Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Odporca dal do pozornosti súdu uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 03.10.2012, č.k. I.ÚS 476/2012-12, ktorým bolo rozhodované o ústavných sťažnostiach navrhovateľa, tieto boli pre zjavnú neopodstatnenosť odmietnuté, pretože namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré sťažovateľ označil, a to buď pre nedostatok zjavne príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých namietal, prípadne z iných dôvodov. Podľa Ústavného súdu SR doterajšia dĺžka predmetných konaní sama osebe nie je ešte takej povahy, aby len na jej základe bolo možné v danej veci vysloviť namietané porušenie práv sťažovateľky, resp. že doba konaní vedených okresným súdom zasiahla samotnú podstatu a účel základného práva sťažovateľky takým závažným spôsobom, že by to odôvodňovalo prijatie sťažnosti na ďalšie konanie.

K vyčíslenej škode a k nemajetkovej ujme zo strany navrhovateľa vyjadril odporca názor, že navrhovateľ nepreukázal ničím vznik škody, ktorej náhrady sa domáha, t.j. existenciu dlžníka, právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, ani nevyožiteľnosť pohľadávky. Rozhodcovský rozsudok nespôsobuje prekážku veci rozsúdenej, ak bola žiadosť o udelenie poverenia zamietnutá pre jeho nulitu, resp. neúčinnosť, tj. ak bola takýmto rozhodnutím súdu prelomená jeho materiálna právoplatnosť. Navrhovateľ by v takomto konaní musel preukázať okrem iného, že jeho pohľadávka by v predmetnom exekučnom konaní bola určite vymožená, k čomu nemohlo dôjsť v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu, a musel by preukázať aj výšku škody, tj. rozsah, v ktorom k tomuto vymoženiu mohlo dôjsť a nedošlo. Kritériá pri určení výšky náhrady nemajetkovej ujmy sú určené v § 17 ods. 2 a 3 zák. č. 514/2003 Z.z., pričom je nevyhnutné zohľadniť špecifiká každej jednej veci, a každého jedného prípadu vzniku domnejšej alebo tvrdenej škody na strane žalobcu, nutné je tiež zohľadniť, že poškodeným subjektom je právnická osoba, u ktorej sa podmienky vzniku takéhoto nároku posudzujú inak, než u osôb fyzických. Navrhovateľ opomenul špecifikovať, ako situácia ovplyvnila jeho podnikateľské postupy, ako konkrétne došlo k zániku podnikateľských aktivít. Neprijateľné je takisto paušalizovanie tejto náhrady na 20 % istiny a príslušenstva, ktoré nie je podložené žiadnymi reálnymi skutočnosťami ani rozumnou úvahou.

Záverom odporca poukázal na aspekt dobrých mravov, na ktoré sa navrhovateľ odvoláva, pričom z pohľadu odporcovi práve toto kritérium hovorí v neprospech navrhovateľa vzhľadom na charakter nárokov a na charakter obchodnej činnosti, z ktorej tieto nároky voči dlžníkom navrhovateľa vznikli, na jeho prax pri uzatváraní zmlúv o spotrebiteľských úveroch a na negatívne vnímanie navrhovateľa verejnosťou aj špecializovanými organizáciami na ochranu spotrebiteľa či zo strany štátnych orgánov, ktoré na každej mocenskej úrovni musia vynakladať nadmerné úsilie na dosiahnutie efektívnej ochrany práv spotrebiteľov. Toto negatívne vnímanie je práve dôsledkom praktík a aplikácie či využívania právnych inštitútov zo strany navrhovateľa, ktoré sú v rozpore s dobrými mravmi a so všeobecne uznávanými spotrebiteľskými právami. Ak potom v prípadnom exekučnom konaní, v ktorom má byť vymáhaná pohľadávka navrhovateľa voči jeho dlžníkovi, zároveň spotrebiteľovi, súd vynakladá väčšie úsilie a dlhšie časové obdobie na podrobné skúmanie podmienok uzatvorenia spotrebiteľskej zmluvy, dodržania právnych predpisov o ochrane spotrebiteľa atď., potom navrhovateľ nemôže poukazovať na rozpor s dobrými mravmi v súvislosti s takýmto postupom súdu. K príčinnej súvislosti odporca uviedol, že táto nie je daná ani pre prípad uplatnenej náhrady škody z nezákonného rozhodnutia súdu ani z náhrady škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom, ktorý je zo strany navrhovateľa tvrdý.

Na základe týchto skutočností odporca žiadal návrh v plnom rozsahu zamietnuť.

V predmetnom konaní po vytyčení pojednávania vo veci na deň 04.09.2014 podal navrhovateľ podaním zo dňa 28.08.2014, doručeným súdu dňa 28.08.2014, návrh, ktorým žiadal zrušiť vytyčené pojednávanie a prerušiť konanie. Svoj procesný návrh odôvodnil v podstate tou skutočnosťou, že podľa jeho právneho názoru vo veci rozhoduje vylúčený sudca a súd, ktorého všetci sudcovia sú v tomto konaní vylúčení v zmysle ustanovenia O.s.p. Na základe toho mal konajúci sudca postupovať v zmysle § 15 a nasl. O.s.p. Na vylúčení sudcov Okresného súdu Brezno v tejto veci navrhovateľ trvá napriek rozhodnutiu odvolacieho súdu o tom, že sudcovia vylúčení nie sú. Z toho dôvodu navrhovateľ podal sťažnosť na

Ústavný súd SR, ktorú v prílohe svojho podania pripojil a zároveň navrhol konajúcemu súdu, aby prerušil konanie až do rozhodnutia Ústavného súdu SR v tejto veci, v zmysle ustanovení § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p..

Uznesením č.k. 4C/217/2012-220 zo dňa 04.09.2014 súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania zamietol.

Rozsudkom č.k. 4C/217/2012-222 zo dňa 04.09.2014 súd návrh navrhovateľa zamietol a odporcovi náhradu trov konania nepriznal.

Podaním doručeným dňa 30.09.2014 podal navrhovateľ odvolanie proti uzneseniu č.k. 4C/217/2012-220 zo dňa 04.09.2014 a žiadal odvolací súd, aby napadnuté uznesenie zrušil a vrátil vec súdu na ďalšie konanie.

Podaním doručeným dňa 06.10.2014 podal navrhovateľ odvolanie proti rozsudku č.k. 4C/217/2012-222 zo dňa 04.09.2014 a žiadal odvolací súd, aby napadnutý rozsudok zrušil a vrátil vec súdu na ďalšie konanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 14Co/1327/2014-298 zo dňa 11.03.2015 potvrdil uznesenie tunajšieho súdu č.k. 4C/217/2012-220 zo dňa 04.09.2014.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 14Co/1328/2014-303 zo dňa 11.03.2015 zrušil rozsudok tunajšieho súdu č.k. 4C/217/2012-222 zo dňa 04.09.2014 a vrátil vec súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení okrem iného uviedol že odvolaním napadnutý rozsudok nespĺňa ani náležitosti v zmysle § 157 O. s. p., pričom podľa § 157 ods. 2 O. s. p. v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril žalovaný, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetlí, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal, akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Hoci rozsudok okresného súdu obsahuje všetky štyri časti a to úvodnú, výrokovú, odôvodnenie a poučenie, odvolací súd poukazuje na to, že rozsudok okresného súdu vzhľadom na neuvedenie zisteného skutkového stavu a vykonaného dokazovania je nepreskúmateľný. Štruktúra odôvodnenia rozsudku je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak súd pri odôvodňovaní rozsudku nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 157 ods. 2 O. s. p. dochádza nielen k tomu, že rozsudok je nepreskúmateľný pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že základné právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Odôvodnenie rozhodnutia dovoľuje účastníkom konania posúdiť, ako súd ich vec vyložil a aplikoval príslušné procesné procesy a akými úvahami sa spravoval pri svojom rozhodovaní o veci. Odôvodnenie rozsudku je veľmi významnou časťou rozsudku a to z hľadiska presvedčivosti, logickej konzistentnosti a preskúmateľnosti súdneho rozhodnutia. Keďže prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol skutkový stav, vykonané dokazovanie, nie je možné v rámci odvolacieho konania podrobiť preskúmaniu ani právne posúdenie veci. Odvolací súd uviedol, že vzhľadom na nedostatok odôvodnenia treba považovať rozhodnutie súdu za arbitrárne, pričom rozsudok okresného súdu je nepreskúmateľný pre nedostatočné odôvodnenie.

V predmetnom konaní po vytyčení pojednávania vo veci na deň 10.09.2015 podal navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 03.09.2015 návrh, ktorým žiadal zrušiť vytyčené pojednávanie a prerušiť konanie. Svoj procesný návrh odôvodnil skutočnosťou, že podľa jeho právneho názoru vo veci rozhoduje vylúčený sudca a súd, ktorého všetci sudcovia sú v tomto konaní vylúčení v zmysle ustanovenia O.s.p. Na základe toho mal konajúci sudca postupovať v zmysle § 15 a nasl. O.s.p. Na vylúčení sudcov Okresného súdu Brezno v tejto veci navrhovateľ trvá napriek rozhodnutiu odvolacieho súdu o tom, že sudcovia vylúčení nie sú. Z toho dôvodu navrhovateľ podal sťažnosť na Ústavný súd SR, ktorú v prílohe svojho podania pripojil, a zároveň navrhol konajúcemu súdu, aby prerušil konanie až do rozhodnutia Ústavného súdu SR v tejto veci, v zmysle ustanovení § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p. a ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p..

V predmetnom konaní po vytyčení pojednávania vo veci na deň 10.09.2015 podal navrhovateľ podaním zo dňa 03.09.2015, doručeným súdu dňa 03.09.2015, návrh v zmysle § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p.,

ktorým žiadal prerušiť konanie do skončenia konania o prejudiciálnych otázkach, ktoré boli súdnemu dvoru EÚ položené zo strany Okresného súdu Prešov v rámci konania vedeného pod sp.zn. 7C/6/2010.

Uznesením č.k. 4C/217/2012-353 zo dňa 10.09.2015 súd návrh navrhovateľa zo dňa 03.09.2015 na prerušenie konania zamietol.

Uznesením č.k. 4C/217/2012-355 zo dňa 10.09.2015 súd návrh navrhovateľa zo dňa 03.09.2015 na prerušenie konania zamietol.

Súd pojednávanie dňa 10.09.2015 vykonal v neprítomnosti účastníkov konania, keď odporca sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnil a súhlasil, aby súd pojednávanie vykonal v jeho neprítomnosti. Trval na tom, aby súd návrh ako nedôvodný zamietol. Navrhovateľ sa na pojednávanie nedostavil.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením návrhov, pripojených spisov tunajšieho súdu sp.zn. 11Er/177/2010, sp.zn. 10Er/183/2009, sp.zn. 4Er/1524/2012, sp.zn. 2Er/1592/2010, sp.zn. 4Er/731/2010, 2Er/784/2010, 2Er/1477/2009, 10Er/224/2009, ako aj písomných vyjadrení účastníkov konania.

Na základe vykonaného dokazovania zistil súd tento skutkový stav :

V rámci konania vedeného pod sp.zn. 11Er/177/2010 bola dňa 10.05.2012 doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/15479/09. Súd prípisom zo dňa 18.05.2010 vyzval stály rozhodcovský súd na doloženie rozhodcovského spisu. Podaním doručeným dňa 11.06.2010 stály rozhodcovský súd oznámil, že v prílohe predmetného podania zasiela fotokópiu rozhodcovského spisu. Uznesením č.k. 11Er/177/2010-21 zo dňa 06.08.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie okrem iného aj z dôvodu nedostatkov rozhodcovskej doložky, ktorá nebola v rámci doložených dokladov obsiahnutá, na podklade ktorej bol vydaný rozsudok rozhodcovského súdu sp.zn. SR/15479/09. Podaním doručeným dňa 31.08.2010 podal oprávnený odvolanie proti uzneseniu tunajšieho súdu. Podaním doručeným dňa 20.01.2011 vzal oprávnený podané odvolanie späť. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 16CoE/63/2011-50 zo dňa 30.03.2011 odvolacie konanie zastavil. Súd následne uznesením č.k. 11Er/177/2010-58 zo dňa 28.09.2011 exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal.

V rámci konania vedeného pod sp.zn. 10Er/183/2009 bola dňa 25.09.2009 doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/03284/09. Súd prípisom zo dňa 30.09.2009 vyzval súdneho exekútora, aby vyzval zástupcu oprávneného na doloženie rozhodcovského spisu. Podaním doručeným dňa 28.10.2009, bol súd upovedomený o skutočnosti, že súdny exekútor požiadal oprávneného o doloženie požadovaných dokladov. Podaním doručeným dňa 18.11.2009 požiadal oprávnený informáciu o stave konania. Súd prípisom zo dňa 23.11.2009 vyzval stály rozhodcovský súd na doloženie rozhodcovského spisu ako aj upovedomil oprávneného o stave konania. Podaním doručeným dňa 10.02.2010 stály rozhodcovský súd oznámil, že v prílohe predmetného podania zasiela fotokópie predmetných zmlúv. Uznesením č.k. 10Er/183/2009-18 zo dňa 17.02.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie okrem iného aj z dôvodu nevykonateľnosti exekučného titulu, rozsudku rozhodcovského súdu sp.zn. SR/03284/09. Podaním doručeným dňa 15.03.2010 podal oprávnený odvolanie proti uzneseniu tunajšieho súdu. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 12CoE/73/2010-32 zo dňa 14.04.2010 potvrdil uznesenie č.k. 10Er/183/2009-18 zo dňa 17.02.2010. Uznesením č.k. 10Er/183/2009-39 zo dňa 26.01.2011 exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal.

V rámci konania vedeného pod sp.zn. 4Er/1524/2012 bola dňa 13.08.2012 doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/04206/11. Uznesením č.k. 4Er/1524/2012-12 zo dňa 30.08.2012 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu neexistencie rozhodcovskej doložky, na podklade ktorej bol vydaný rozsudok rozhodcovského súdu sp.zn. SR/04206/11. Podaním doručeným dňa 13.09.2012 podal oprávnený odvolanie proti uzneseniu tunajšieho súdu. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 15CoE/209/2012-26 zo dňa 19.12.2012 potvrdil uznesenie č.k.

4Er/1524/2012-12 zo dňa 30.08.2012. Uznesením č.k. 4Er/1524/2012-34 zo dňa 03.04.2013 exekúciu zastavil a zaviazal oprávneného povinnosťou uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 21,48 Eur.

V rámci konania vedeného pod sp.zn. 2Er/1592/2010 bola dňa 04.10.2010 doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/23454/09. Uznesením č.k. 2Er/1592/2010-9 zo dňa 12.11.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu nedostatkov rozhodcovskej doložky, ktorú súd v danom prípade posúdil ako neprijateľnú podmienku, na podklade ktorej bol vydaný rozsudok rozhodcovského súdu sp.zn. SR/23454/09. Podaním doručeným dňa 13.12.2010 podal oprávnený odvolanie proti uzneseniu tunajšieho súdu. Podaním doručeným dňa 20.01.2011 vzal oprávnený podané odvolanie späť. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 2CoE/86/2011-31 zo dňa 28.02.2011 odvolacie konanie zastavil. Súd následne uznesením č.k. 2Er/1592/2010-36 zo dňa 28.03.2011 exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal.

V rámci konania vedeného pod sp.zn. 4Er/731/2010 bola dňa 28.04.2010 doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/20539/09. Súd prípisom zo dňa 11.05.2010 vyzval stály rozhodcovský súd na doloženie rozhodcovského spisu. Rozhodcovský súd na výzvu súdu doložil fotokópie požadovaných dokumentov. Uznesením č.k. 4Er/731/2010-15 zo dňa 16.06.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu nepreskúmateľnosť exekučného titulu, rozsudku rozhodcovského súdu sp.zn. SR/20539/09. Podaním doručeným dňa 06.07.2010 podal oprávnený odvolanie proti uzneseniu tunajšieho súdu. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 15CoE/14/2011-33 zo dňa 31.05.2011 potvrdil uznesenie č.k. 4Er/731/2010-15 zo dňa 16.06.2010. Súd následne uznesením č.k. 4Er/731/2010-42 zo dňa 27.10.2011 exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal.

V rámci konania vedeného pod sp.zn. 2Er/784/2010 bola dňa 28.04.2010 doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/20151/09. Súd prípisom zo dňa 02.08.2010 vyzval súdneho exekútora, aby vyzval zástupcu oprávneného na doloženie zmluvy o úvere, rozhodcovskej zmluvy a doložky a súčasne vyzval rozhodcovský súd na doloženie rozhodcovského spisu. Rozhodcovský súd na výzvu súdu doložil kópie požadovaných dokumentov. Uznesením č.k. 2Er/784/2010-22 zo dňa 19.11.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky, na podklade ktorej bol vydaný rozsudok rozhodcovského súdu sp.zn. SR/20151/09. Podaním doručeným dňa 13.12.2010 podal oprávnený odvolanie proti uzneseniu tunajšieho súdu. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 1CoE/255/2011-51 zo dňa 06.06.2011 potvrdil uznesenie č.k. 2Er/784/2010-22 zo dňa 19.11.2010. Súd následne uznesením č.k. 2Er/784/2010-59 zo dňa 29.09.2011 exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal.

V rámci konania vedeného pod sp.zn. 2Er/1477/2009 bola dňa 17.12.2009 doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/12539/09. Súd prípisom zo dňa 22.12.2009 vyzval rozhodcovský súd na doloženie rozhodcovského spisu. V prílohe podania doručeného dňa 10.02.2010 rozhodcovský súd na výzvu súdu doložil fotokópie požadovaných dokumentov. Uznesením č.k. 2Er/1477/2009-12 zo dňa 02.08.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu neexistencie rozhodcovskej doložky, na podklade ktorej bol vydaný rozsudok rozhodcovského súdu sp.zn. SR/12539/09. Podaním doručeným dňa 31.08.2010 podal oprávnený odvolanie proti uzneseniu tunajšieho súdu. Podaním doručeným dňa 20.01.2011 vzal oprávnený podané odvolanie späť. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 2CoE/31/2010-29 zo dňa 31.01.2011 odvolacie konanie zastavil. Súd následne uznesením č.k. 2Er/1477/2009-43 zo dňa 24.05.2011 exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal.

V rámci konania vedeného pod sp.zn. 10Er/224/2009 bola dňa 28.10.2009 doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/07743/09. Súd prípisom zo dňa 30.10.2009 vyzval rozhodcovský súd na doloženie rozhodcovského spisu. V prílohe podania doručeného dňa 10.02.2010 rozhodcovský súd na výzvu súdu doložil fotokópie požadovaných dokumentov. Uznesením č.k. 10Er/224/2009-15 zo dňa 17.02.2010

súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu, rozsudku rozhodcovského súdu sp.zn. SR/07743/09. Podaním doručeným dňa 15.03.2010 podal oprávnený odvolanie proti uzneseniu tunajšieho súdu. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 16CoE/65/2010-31 zo dňa 31.03.2010 odvolacie konanie zastavil. Oznámením doručeným dňa 07.05.2010 povinná upovedomila súd o skutočnosti, že na ňu bol vyhlásený malý konkurz rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica v rámci konania vedeného pod sp.zn. 2K/10/2010. Prípisom zo dňa 21.07.2010 súd upovedomil oprávneného o skutočnosti, že na povinnú bol vyhlásený konkurz a v zmysle § 48 zákona č. 7/2005 Z.z. sa predmetné konanie vyhlásením konkurzu zastavuje.

Súd pri rozhodovaní postupoval najmä podľa týchto zákonných ustanovení :

Podľa § 119 ods. 1 O.s.p., pojednávanie sa môže odročiť len z dôležitých dôvodov.

Podľa § 9 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

Podľa § 9 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z., pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prietahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Podľa § 17 ods. 2 zákona 514/2003 Z.z., v prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 17 ods. 3 písm. a) zákona 514/2003 Z.z., výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje.

Podľa § 62 ods. 1 zákona 757/2004 Z.z., sťažnosť môže podať účastník konania alebo strana v konaní. Sťažnosť na postup súdu môže smerovať proti porušovaniu práva na verejné prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo porušovaniu zásad dôstojnosti súdneho konania sudcami, súdnymi úradníkmi alebo zamestnancami súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva.

Súd poukazuje na skutočnosť, že na pojednávaní dňa 10.09.2015 vo veci rozhodol rozsudkom vzhľadom na to, že neboli splnené podmienky pre odročenie pojednávania v zmysle § 119 ods. 3 O.s.p., pretože navrhovateľ nepreukázal existenciu dôležitých dôvodov, pre ktoré by mal súd odročiť pojednávanie vytýčené na 10.09.2015. Na odročenie nariadeného pojednávania z dôvodu, že vo veci má konať vylúčený sudca a súd, ktorého všetci sudcovia sú v tomto konaní vylúčení v zmysle ustanovenia O.s.p., v dôsledku čoho navrhovateľ podal na Ústavný súd SR sťažnosť v zmysle citovaných ustanovení zákona nebol dôvod, keďže Krajský súd v Banskej Bystrici už právoplatne rozhodol o námietkach zaujatosti vznesených navrhovateľom a taktiež s ohľadom na skutočnosť, že navrhovateľ nepreukázal, že uvedená ústavná sťažnosť bola vôbec odoslaná na Ústavný súd a prijatá na ďalšie konanie.

Rovnako podanie návrhu na prerušenie konania ako dôvodu na odročenie vytyčeného pojednávania považoval súd za nedôvodné, keďže obidva návrhy na prerušenie konania doručené súdu dňa 03.09.2015 zamietol.

Súd v prvom rade konštatuje, že odporca dôvodne namietal skutočnosť, že navrhovateľ dostatočne právne nezdôvodnil vznik nároku na náhradu škody a na náhradu nemajetkovej ujmy, z obsahu žalôb je však zrejmé, že ide o nárok, ktorý mal vzniknúť ako zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú súdom pri výkone jeho právomocí, v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov. Okrem iného tomu zodpovedá aj argumentácia navrhovateľa ohľadne uplatnenia nárokov na náhradu škody žiadosťou o predbežné prerokovanie v zmysle § 15 ods. 1 uvedeného zákona.

V zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. zodpovednosť štátu voči poškodenému subjektu môže nastať buď na základe nezákonného rozhodnutia, na základe nezákonného zatknutia, zadržania alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe alebo nesprávnym úradným postupom.

Navrhovateľ vo svojej návrhu nekonkretizoval, či exekučné súdy pri rozhodovaní o žiadosti súdneho exekútora o udelení poverenia na vykonanie exekúcie vydali nezákonné rozhodnutie alebo zvolili nesprávny úradný postup, pričom pre oba prípady, ktoré ako možnosti prichádzajú do úvahy v rámci exekučného konania, platia v otázke vzniku zodpovednosti štátu v citovanom zákone odlišné pravidlá. Zákon výslovne stanovuje, že právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní. Nárok na náhradu škody možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda pôsobená, bolo zrušené, alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu (§ 5a § 6 zákona č. 514/2003 Z.z.).

Štát zodpovedá aj za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup zákon považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieskumy v konaní, alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb (§ 9 uvedeného zákona).

Možno konštatovať, že navrhovateľ si celkom zjavne uplatnil náhradu škody aj náhradu nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., a to v dôsledku nesprávneho úradného postupu (zbytočné prieskumy, nerozhodnutie v zákonom stanovenej lehote) exekučného súdu v jednotlivých exekučných konaniach, kde navrhovateľ vystupoval ako oprávnený a vymáhal svoje pohľadávky voči svojim dlžníkom z uzavretých úverových zmlúv. Výška škody aj výška nemajetkovej ujmy je zo strany navrhovateľa vyčíslovaná vždy ako dôsledok toho, že exekučný súd nedodrжал zákonom stanovenú 15-dňovú lehotu, v ktorej je inak potrebné buď udeliť poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi, alebo zamietnuť jeho žiadosť o udelenie poverenia.

Po preskúmaní dôvodov a argumentácie, uvedenej v návrhu, súd konštatuje, že nie je možné návrhu vyhovieť, a to už prima facie, bez potreby dokazovania, resp. na základe notoriety vo vzťahu k navrhovateľovi a jeho podnikateľskej činnosti.

Z argumentácie navrhovateľa vyplýva, že vzniknutá majetková ujma spočíva v sume, ktorá mala byť vymáhaná v konkrétnom exekučnom konaní, ale táto v dôsledku nesprávneho úradného postupu súdu nemôže už byť právoplatne priznaná rozhodnutím všeobecného súdu a nemôže tak byť ani prijatá na vymáhanie exekučným súdom.

Nemajetkovú ujmu navrhovateľ zdôvodnil svojimi legitímnymi očakávaniami, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Podľa navrhovateľa, keďže súd takto nepostupoval, vyvolal riziko zániku povinného, riziko zmerania účelu exekučného konania pre stratu kontaktu s povinným, a napokon riziko insolvenčného povinného. Navrhovateľ okrem toho mohol v prípade včasného zamietnutia žiadosti včas a efektívne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zabezpečeniu vymožiteľnosti jeho pohľadávky a príslušenstva, získaním náhradného exekučného titulu. Vzniknutú situáciu nie je možné reštituovať a napraviť, čo u členov riadiacich orgánov spoločnosti ako aj u majiteľov navrhovateľa

vyvolalo pocity frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Došlo k zániku ďalších plánovaných podnikateľských aktivít navrhovateľa, ovplyvnené boli jeho ďalšie podnikateľské postupy, vznikla neistota v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane navrhovateľa aj jeho majiteľov.

Za adekvátnu náhradu považoval navrhovateľ sumu, ktorá zodpovedá dvadsiatim percentám z uplatňovanej istiny s príslušenstvom (tu je nutné pripomenúť, že príslušenstvo nijak nebolo špecifikované a nebolo uvedené ani v žalobnom petite).

K tvrdenej materiálnej ujme súd zhodnotil, že problematickým je aj právne zdôvodnenie nároku na náhradu škody vo vzťahu ku konkrétnej exekučnej veci a najmä vo vzťahu k tvrdenému nesprávnemu úradnému postupu súdu. V prípade, že súd pri žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie preskúmava predložený exekučný titul, rozhodcovský rozsudok, je povinný tak robiť s ohľadom na jestvujúce právne predpisy, počnúc medzinárodnou úpravou spotrebiteľského práva (smernica č. 93/13/EHS), cez ustanovenia § 52 a nasledovných Občianskeho zákonníka a končiac ustanoveniami o preskúvaní rozhodcovských rozsudkov v exekučnom konaní v § 45 zák. č. 244/2002 Z.z. Súd je povinný ex offo podrobiť rozhodcovský rozsudok skúmaniu z hľadiska ochrany spotrebiteľa, pričom prioritná je dôslednosť takéhoto skúmania, nie je 15-dňová lehota, stanovená na udelenie poverenia. Jej nedodržanie nemôže mať za následok nesprávny úradný postup, ak si súd splnil povinnosť uvedeného riadneho preskúmania exekučného titulu. Súd nemôže prijať argumentáciu navrhovateľa ani v tom smere, že v dôsledku takéhoto postupu už nebude možné dlžnú sumu voči dlžníkovi žalovať pred všeobecným súdom a následne ju vymôcť. Ak po preskúmaní rozhodcovského rozsudku súd dospeje k záveru, že ide o vadné rozhodnutie, resp. nespôsobilý exekučný titul, je tým prelomená jeho materiálno-právoplatnosť aj spôsobilosť byť prekážkou pre riadne sporové konanie pred všeobecným súdom. Je teda nepochybné, že zamietnutím žiadosti o udelenie poverenia, resp. posudzovaním exekučného titulu vznikla navrhovateľovi majetková ujma, avšak nie v dôsledku nezákonného, lež zákonného postupu exekučného súdu. V tomto ohľade sa súd plne stotožnil s argumentáciou odporcovi a uzavrel, že aj toto zdôvodnenie majetkovej škody navrhovateľa v zmysle návrhy je neprípustné a nemožno mu vyhovieť.

Pri nemajetkovej ujme súd znovu musí poukázať na neprípustnú paušalizáciu náhrady, tento nedostatok by však mohol byť v konaní konvalidovaný, ak by dokazovaním mohol súd dospieť k možnosti konkretizácie následkov vo vzťahu ku konkrétnemu exekučnému konaniu a pochybeniam súdu. Výška náhrady totiž vždy spočíva v úvahe súdu, vychádza zo subjektívnych poznatkov, zhodnocovania jednotlivých okolností atď., presná suma náhrady sa nedá vypočítať exaktným spôsobom a s konečnou platnosťou ju môže určiť až súd. Závažnejším pochybením sú však tvrdenia navrhovateľa o legitímnych očakávaníach a zmarených podnikateľských plánoch a aktivitách, frustrácii, úzkosti a pocitu nespravodlivosti. Súd musí pri tomto nároku v zmysle § 17 ods. 3 zák. č. 514/2003 Z.z. zohľadňovať osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje, závažnosť vzniknutej ujmy a okolnosti, za ktorých k nej došlo, závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote a napokon závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Notorieta je už v súčasnosti osoba navrhovateľa aj jeho obchodné praktiky vo vzťahu k spotrebiteľom, ktorým poskytoval úvery. Nepočetne krát došlo pri ich skúmaní súdom alebo orgánmi Európskej únie (komisia, ESLP) ku konštatovaniu rôznych zákonu odporujúcich postupov, ktorými navrhovateľ vyvolal stav nerovnováhy v právach účastníkov úverových zmlúv, vždy v neprospech spotrebiteľov. Obsahom úverovej zmluvy, ale najmä všeobecnými podmienkami poskytovania úveru, ktoré navrhovateľ klientom predkladal a ktoré boli vopred zostavenými formulárovými zmluvami a zmluvnými podmienkami, stanovoval neprimeranú odplatu za úver, neprimerane vysoké sankcie za porušenie podmienok splácania, nevýhodné podmienky pri predčasnom splatení úveru, atď. V neposlednom rade klientom zásadným spôsobom sťažil uplatnenie ich spotrebiteľských práv a rozhodovanie sporov presunul na rozhodcovské súdy (bez možnosti odmietnuť takúto zmluvnú podmienku spotrebiteľom), ktoré sa aj pri skúmaní Európskej komisie javili ako predpojaté a neuplatňujúce právne predpisy na ochranu spotrebiteľa.

Posledne uvedený aspekt sa odrazil na počte rozhodcovských rozsudkov, ktoré boli ako exekučný titul predložené s návrhom na vykonanie exekúcie a žiadosťou súdneho exekútora na súdy, a to v enormnom počte. Nevyhnutné individuálne skúmanie podmienok, za ktorých bolo rozhodcovské konanie medzi

účastníkmi zmlúv dojednané, spôsobilu vyššiu časovú náročnosť, potrebu výziev voči navrhovateľovi na doplnenie listín a v mnohých prípadoch zamietnutie žiadosti s tým, že predmetný rozhodcovský rozsudok nebol uznaný spôsobilým exekučným titulom.

Nie je súdu celkom zrejmé, aké mal navrhovateľ očakávania vo vzťahu k predmetným exekučným konaniam, keď legitímnymi by boli vo vzťahu k rýchlemu a zároveň správne postupu súdu len v prípade, ak by z jeho strany nedochádzalo k zneužívaniu práva, namiesto férovej spotrebiteľskej politiky, t.j. primeraných úrokových sadzieb, primeraných sankcií, umožnenia odmietnuť ponúkané rozhodcovské konanie, prípadne výber takého rozhodcovského súdu, ktorý je oboznámený so spotrebiteľským právom a aj ho uplatňuje (t.j. nepôsobí len ako obchodný partner poskytovateľa úveru). Skutočnosť bola taká, že v dôsledku množiacich sa nekalých podnikateľských praktík rôznych subjektov poskytujúcich úvery, štátne orgány vrátane súdov takmer na každej mocenskej úrovni museli (a stále musia) vynakladať nadmerné úsilie na dosiahnutie efektívnej ochrany práv spotrebiteľov. Ak takéto subjekty zahltili súdy svojimi podaniami a uplatnili si svoje práva vyplývajúce aj z vyššie uvedených nekalých praktík, potom ich reálne očakávania museli obsahovať aj vedomie rizík, ktoré z toho vyplývajú.

Podobné je možné konštatovať aj k pocitom frustrácie, úzkosti a pocitu nespravodlivosti navrhovateľa, resp. jeho štatutárov či majiteľov vo vzťahu k postupu exekučného súdu. Súd uznáva, že frustrované sa môže cítiť aj ten podnikateľ, ktorý nekonal férovo, ale rozhodne to nemôže byť pripisované na vrub jeho spotrebiteľa alebo štátu.

Exekučný súd vydá poverenie na vykonanie exekúcie do 15 dní. Zámerom tejto lehoty je zefektívnenie exekučného konania a snaha dosiahnuť, aby poverenie na vykonanie exekúcie nebolo zdržiavané nečinnosťou exekučného súdu. Treba však uviesť, že táto lehota je pre súd záväzná len do tej miery, že jej nedodržanie by mohlo byť označené za zbytočný prietah a jej podstatné prekročenie by sa prípadne mohlo skúmať aj v rámci disciplinárnej zodpovednosti konkrétneho sudcu. Preto na záver o zbytočných prietahoch pri tomto postupe súdu spravidla nebude stačiť len prekročenie 15-dňovej lehoty, ale aj ďalšie relevantné okolnosti prípadu (správanie oprávneného, jeho súčinnosť, iné procesné prekážky, nečinnosť alebo neefektívna činnosť súdneho exekútora) vrátane ďalšieho priebehu konania, postupu exekútora a exekučného súdu.

Súd konštatuje, že navrhovateľom tvrdené omeškania tunajšieho súdu s vydaním poverenia na vykonanie exekúcie, čím malo dôjsť k porušeniu ustanovenia § 44 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z., nezodpovedá skutočnému stavu.

V rámci konania vedeného pod sp.zn. 11Er/177/2010 bola dňa 10.05.2010 doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/15479/09. Súd prípisom zo dňa 18.05.2010 vyzval stály rozhodcovský súd na doloženie rozhodcovského spisu. Podaním doručeným dňa 11.06.2010 stály rozhodcovský súd oznámil, že v prílohe predmetného podania zasiela fotokópiu rozhodcovského spisu. Uznesením č.k. 11Er/177/2010-21 zo dňa 06.08.2010. Uznesením č.k. 3Er/187/2011-12 zo dňa 23.05.2011 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie okrem iného aj z dôvodu nedostatkov rozhodcovskej doložky, ktorá nebola v rámci doložených dokladov obsiahnutá, na podklade ktorej bol vydaný rozsudok rozhodcovského súdu sp.zn. SR/15479/09. Podaním doručeným dňa 31.08.2010 podal oprávnený odvolanie proti uzneseniu tunajšieho súdu. Podaním doručeným dňa 20.01.2011 vzal oprávnený podané odvolanie späť. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 16CoE/63/2011-50 zo dňa 30.03.2011 odvolacie konanie zastavil. Súd následne uznesením č.k. 11Er/177/2010-58 zo dňa 28.09.2011 exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že exekučný súd v navrhovateľom uvádzanom časovom horizonte od 23.03.2010 do 04.10.2010 vykonával právne relevantné úkony potrebné pre posúdenie žiadosti o udelenie poverenia o vykonanie exekúcie.

V rámci konania vedeného pod sp.zn. 10Er/183/2009 bola dňa 25.09.2009 doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/03284/09. Súd prípisom zo dňa 30.09.2009 vyzval súdneho exekútora, aby vyzval zástupcu oprávneného na doloženie rozhodcovského spisu. Podaním doručeným dňa 28.10.2009, bol súd upovedomený o skutočnosti, že súdny exekútor požiadal oprávneného o doloženie požadovaných dokladov. Podaním doručeným dňa 18.11.2009 požiadal oprávnený informáciu o stave konania.

Súd prípisom zo dňa 23.11.2009 vyzval stály rozhodcovský súd na doloženie rozhodcovského spisu ako aj upovedomil oprávneného o stave konania. Podaním doručeným dňa 10.02.2010 stály rozhodcovský súd oznámil, že v prílohe predmetného podania zasiela fotokópie predmetných zmlúv. Uznesením č.k. 10Er/183/2009-18 zo dňa 17.02.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie okrem iného aj z dôvodu nevykonateľnosti exekučného titulu, rozsudku rozhodcovského súdu sp.zn. SR/03284/09. Podaním doručeným dňa 15.03.2010 podal oprávnený odvolanie proti uzneseniu tunajšieho súdu. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 12CoE/73/2010-32 zo dňa 14.04.2010 potvrdil uznesenie č.k. 10Er/183/2009-18 zo dňa 17.02.2010. Uznesením č.k. 10Er/183/2009-39 zo dňa 26.01.2011 exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že exekučný súd v navrhovateľom uvádzanom časovom horizonte od 12.08.2009 do 16.08.2010 vykonával právne relevantné úkony potrebné pre posúdenie žiadosti o udelenie poverenia o vykonanie exekúcie.

V rámci konania vedeného pod sp.zn. 4Er/1524/2012 bola dňa 13.08.2012 doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/04206/11. Uznesením č.k. 4Er/1524/2012-12 zo dňa 30.08.2012 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu neexistencie rozhodcovskej doložky, na podklade ktorej bol vydaný rozsudok rozhodcovského súdu sp.zn. SR/04206/11. Podaním doručeným dňa 13.09.2012 podal oprávnený odvolanie proti uzneseniu tunajšieho súdu. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 15CoE/209/2012-26 zo dňa 19.12.2012 potvrdil uznesenie č.k. 4Er/1524/2012-12 zo dňa 30.08.2012. Uznesením č.k. 4Er/1524/2012-34 zo dňa 03.04.2013 exekúciu zastavil a zaviazal oprávneného povinnosťou uhradiť súdnemu exekútorovi trovy exekúcie vo výške 21,48 Eur. Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že exekučný súd v navrhovateľom uvádzanom časovom horizonte od 09.07.2012 do 12.09.2012 vykonával právne relevantné úkony potrebné pre posúdenie žiadosti o udelenie poverenia o vykonanie exekúcie.

V rámci konania vedeného pod sp.zn. 2Er/1592/2010 bola dňa 04.10.2010 doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/23454/09. Uznesením č.k. 2Er/1592/2010-9 zo dňa 12.11.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu nedostatkov rozhodcovskej doložky, ktorú súd v danom prípade posúdil ako neprijateľnú podmienku, na podklade ktorej bol vydaný rozsudok rozhodcovského súdu sp.zn. SR/23454/09. Podaním doručeným dňa 13.12.2010 podal oprávnený odvolanie proti uzneseniu tunajšieho súdu. Podaním doručeným dňa 20.01.2011 vzal oprávnený podané odvolanie späť. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 2CoE/86/2011-31 zo dňa 28.02.2011 odvolacie konanie zastavil. Súd následne uznesením č.k. 2Er/1592/2010-36 zo dňa 28.03.2011 exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že exekučný súd v navrhovateľom uvádzanom časovom horizonte od 26.07.2010 do 30.01.2011 vykonával právne relevantné úkony potrebné pre posúdenie žiadosti o udelenie poverenia o vykonanie exekúcie.

V rámci konania vedeného pod sp.zn. 4Er/731/2010 bola dňa 28.04.2010 doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/20539/09. Súd prípisom zo dňa 11.05.2010 vyzval stály rozhodcovský súd na doloženie rozhodcovského spisu. Rozhodcovský súd na výzvu súdu doložil fotokópie požadovaných dokumentov. Uznesením č.k. 4Er/731/2010-15 zo dňa 16.06.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu nepreskúmateľnosť exekučného titulu, rozsudku rozhodcovského súdu sp.zn. SR/20539/09. Podaním doručeným dňa 06.07.2010 podal oprávnený odvolanie proti uzneseniu tunajšieho súdu. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 15CoE/14/2011-33 zo dňa 31.05.2011 potvrdil uznesenie č.k. 4Er/731/2010-15 zo dňa 16.06.2010. Súd následne uznesením č.k. 4Er/731/2010-42 zo dňa 27.10.2011 exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že exekučný súd v navrhovateľom uvádzanom časovom horizonte od 11.03.2010 do 16.08.2010 vykonával právne relevantné úkony potrebné pre posúdenie žiadosti o udelenie poverenia o vykonanie exekúcie.

V rámci konania vedeného pod sp.zn. 2Er/784/2010 bola dňa 28.04.2010 doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/20151/09. Súd prípisom zo dňa 02.08.2010 vyzval súdneho exekútora, aby vyzval zástupcu oprávneného na doloženie zmluvy o úvere, rozhodcovskej zmluvy a doložky a súčasne vyzval

rozhodcovský súd na doloženie rozhodcovského spisu. Rozhodcovský súd na výzvu súdu doložil kópie požadovaných dokumentov. Uznesením č.k. 2Er/784/2010-22 zo dňa 19.11.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky, na podklade ktorej bol vydaný rozsudok rozhodcovského súdu sp.zn. SR/20151/09. Podaním doručeným dňa 13.12.2010 podal oprávnený odvolanie proti uzneseniu tunajšieho súdu. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 1CoE/255/2011-51 zo dňa 06.06.2011 potvrdil uznesenie č.k. 2Er/784/2010-22 zo dňa 19.11.2010. Súd následne uznesením č.k. 2Er/784/2010-59 zo dňa 29.09.2011 exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že exekučný súd v navrhovateľom uvádzanom časovom horizonte od 22.03.2010 do 30.01.2011 vykonával právne relevantné úkony potrebné pre posúdenie žiadosti o udelenie poverenia o vykonanie exekúcie.

V rámci konania vedeného pod sp.zn. 2Er/1477/2009 bola dňa 17.12.2009 doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/12539/09. Súd prípisom zo dňa 22.12.2009 vyzval rozhodcovský súd na doloženie rozhodcovského spisu. V prílohe podania doručeného dňa 10.02.2010 rozhodcovský súd na výzvu súdu doložil fotokópie požadovaných dokumentov. Uznesením č.k. 2Er/1477/2009-12 zo dňa 02.08.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu neexistencie rozhodcovskej doložky, na podklade ktorej bol vydaný rozsudok rozhodcovského súdu sp.zn. SR/12539/09. Podaním doručeným dňa 31.08.2010 podal oprávnený odvolanie proti uzneseniu tunajšieho súdu. Podaním doručeným dňa 20.01.2011 vzal oprávnený podané odvolanie späť. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 2CoE/31/2010-29 zo dňa 31.01.2011 odvolacie konanie zastavil. Súd následne uznesením č.k. 2Er/1477/2009-43 zo dňa 24.05.2011 exekúciu zastavil a súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal. Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že exekučný súd v navrhovateľom uvádzanom časovom horizonte od 14.11.2009 do 04.10.2010 vykonával právne relevantné úkony potrebné pre posúdenie žiadosti o udelenie poverenia o vykonanie exekúcie.

V rámci konania vedeného pod sp.zn. 10Er/224/2009 bola dňa 28.10.2009 doručená žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie na podklade rozsudku stáleho rozhodcovského súdu sp.zn. SR/07743/09. Súd prípisom zo dňa 30.10.2009 vyzval rozhodcovský súd na doloženie rozhodcovského spisu. V prílohe podania doručeného dňa 10.02.2010 rozhodcovský súd na výzvu súdu doložil fotokópie požadovaných dokumentov. Uznesením č.k. 10Er/224/2009-15 zo dňa 17.02.2010 súd zamietol žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie z dôvodu nepreskúmateľnosti exekučného titulu, rozsudku rozhodcovského súdu sp.zn. SR/07743/09. Podaním doručeným dňa 15.03.2010 podal oprávnený odvolanie proti uzneseniu tunajšieho súdu. Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 16CoE/65/2010-31 zo dňa 31.03.2010 odvolacie konanie zastavil. Oznámením doručeným dňa 07.05.2010 povinná upovedomila súd o skutočnosti, že na ňu bol vyhlásený malý konkurz rozhodnutím Okresného súdu Banská Bystrica v rámci konania vedeného pod sp.zn. 2K/10/2010. Prípisom zo dňa 21.07.2010 súd upovedomil oprávneného o skutočnosti, že na povinnú bol vyhlásený konkurz a v zmysle § 48 zákona č. 7/2005 Z.z. sa predmetné konanie vyhlásením konkurzu zastavuje. Z vyššie uvedených skutočností teda vyplýva, že exekučný súd v navrhovateľom uvádzanom časovom horizonte od 05.10.2009 do 16.08.2010 vykonával právne relevantné úkony potrebné pre posúdenie žiadosti o udelenie poverenia o vykonanie exekúcie.

Súd vychádzajúc zo zásady, že z nepráva nemôže vzniknúť právo neuznal argumenty navrhovateľa a uplatnený nárok na náhradu nemajetkovej ujmy považuje za nedôvodný. Z dôvodu hospodárnosti konania súd neskúmal ďalšie okolnosti tvrdené sporovými stranami ani nevykonával ďalšie dokazovanie vo veci. Na základe vyššie uvedených skutočností návrh ako nedôvodný zamietol.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V spore úspešný odporca si vo svojom písomnom vyjadrení síce uplatnil náhradu trov konania, avšak tieto bližšie nevyčísľil a zo súdneho spisu ani žiadne vzniknuté trovy nevyplývajú. Preto súd rozhodol tak, že odporcovi sa táto náhrada nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia písomne v dvoch vyhotoveniach prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.